

OMIESZKAŁY (2) *part praet act*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w omieszkać); a *jasne*.

sg m G omieszkał(e)go (1). ◇ pl I [m omieszkałymi.] f omieszkał(e)mi (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVII w. w innym znaczeniu.

W funkcji przymiotnika: *Ociągający się, powolny* (2) : A my też co sie Rycerfkimi ludźmi zowiemy/ [...] iżbychmy wźdi w prętszey gotowości niż s tymi omieszkałemi wiciami/ gdyby ná nas gwałt iáki przyzedł/ fprawieni á poŧhánowieni byli. *RejZwierc* 187v; [*GilPos* 65v].

Zwrot: »czynić [kogo ku czemu] omieszkałego« (1): A to dla mgłolci íwego przyrodzenia ktore iego czyni ku kaźdey rzeczy omieszkałego. *GlabGad* M4v.

Cf **OMIESZKAĆ**

MŚ